

dende (Bevægelse). Jeg kan ikke høre hvad den ærede Rigsdagsmand siger, jeg maa bede ham enten at tie eller at tale saa høit, at jeg kan høre det; det forstyrrer mig ikke at blive afbrudt, naar jeg kun kan høre, hvad der bliver sagt. Jeg siger, det er anstødeligt og forargeligt for mig, naar Lovgivningen vilde udtryffeligt sige, at Forældre skulle have Lov til af verdslige Hensyn at lade deres Børn opdrage i en anden Tro end deres egen; det er det, som jeg finder herimod at erindre.

Endelig kommer jeg til det tredie Punkt, det er med Hensyn til Confirmationen og Alt hvad dermed staaer i Forbindelse. Jeg undrer mig ikke over, at der var et Par Herredsfogder, der yttrede sig saa særdeles stærkt imod denne Lov, da den kom frem; thi det kan ikke undre, om de ere blevne høilig overraskede ved at see, at de paa engang skulle have saadanne mere præstelige Forretninger, som ere dem tiltænkte i dette Lovudkast. Jeg troer, at alle Bestemmelserne i denne Henseende egentlig ikke ere ret practiske, idet de ikke knytte sig til Skolen og ikke have taget væsentlig Hensyn netop til Børnenes Skolegang. Det maa være mig tilladt at anføre, at ogsaa dette Tilfælde, med Hensyn til Opdragelsen af Børn, hvis Forældre hører til et ikke anerkjendt Religionsfund, har frembudt sig, og at man ad den administrative Vej har søgt at raade Bod paa denne Banffelighed; saaledes havde jeg den Gæde at erhverve en allerhøiest Resolution af 8de Mai 1848, hvorved det udtryffeligt blev tilladt Børn af Baptister at fritages for Religionsunderviisning i Skolen, men hvorved det bestemtes, at de forøvrigt skulde deeltage i Underviisningen af de øvrige Læregjenstande, og deri blev udtryffeligt udtalt, at sige Fritagelser maatte søges erhvervede i de enkelte mødende Tilfælde, og det er ad denne Vej, Administrationen endnu søger at ordne disse Forhold med Hensyn til Børn af Forældre, der høre til et ikke anerkjendt Troessamfund. Det vil heller ikke have synderlig Banffelighed at ordne Forholdene saaledes, at noget Andet i borgerlig Henseende træder istedetfor Confirmationen; for at et Barn kan blive confirmeret, er det jo nødvendigt, at det udfriives af Skolen, og jeg troer, at det vil

være tilstrækkeligt, naar det ved selve denne Udskrivning underkastes en Prøve, og derpaa erholder et Bevlis for, at det er udfriivet. Det staaer dunkelt for mig, at der er skeet noget Saadant ad administrativ Vej; jeg har imidlertid ikke kunnet finde noget derom, og maaskee jeg forverler det med, at det har været under Omhandling. Ved denne Fremgangsmaade troer jeg, at man opnaaer Alt, hvad man med Hensyn til Disfenterne kan ønske; jeg troer ikke, at Forholdet frembyder store Banffeligheder, og heller ikke, at dette Forholds Ordning paa nogen Maade behøver at vente paa, at der skulde indkaldes en Kirkeforsamling; thi Ordningen af Disfenternes Forhold vedkommer ligesaalet Folketirken, som Folketirkens Ordning vedkommer Disfenterne. Men det er heller ikke den høitagtede Cultusministers Mening; hans Uttringer kunde maaskee forstaaes saaledes, men hans udtryffelige Erklæring, at det vilde være ham hjært, om en saadan Lov fremkom, udviser tilfulde, at han ikke vil gjøre den Anstuelse gjældende med Hensyn til det foreliggende Tilfælde.

Jeg gaaer nu over til den anden store Side af dette Lovudkast, den Side, hvorved det ogsaa faaer Virkning for Folketirken. Lader os nu lægge vel Mærke til, at denne Forsamling har en dobbelt Character, paa den ene Side har den den almindelige lovgivende Myndighed, hvorved den søger at ordne Forholdene saaledes, at Grundlovens Bestemmelser, at Ingens religiøse Overbeviisning skal være ham til Hinder for Afgangen til de fulde borgerlige Rettigheder, skeer Fyldest, men den har ogsaa en anden Myndighed, nemlig den, i Forbindelse med de andre Grene af den lovgivende Magt at ordne Folketirkens Forhold, hvorved vi, som ogsaa min høitagtede Ven bemærkede, egentlig blive en Kirkeforsamling (Hør!), hvorved vi faae en Myndighed — man kalde den episcopal, synodal eller hvad man vil — til at ordne selve Kirkens Anliggender. Lader os nu lægge Mærke til, at vi ikke sammenblande disse to forskjellige Myndigheder, som ere nedlagte hos Forsamlingen, at vi stærkt skjælnem imellem dem, thi, dersom vi ikke skjælnem imellem dem, saa bevirke vi, at den samme LovgivningsAct faaer en aldeles forskjellig Virkning paa